

Oorspronkelijk was dus de bedoeling, dat de naam Johan van Oldenbarnevelt boven het beeld zou staan. Op het ogenblik lezen we die echter op het voetstuk, met de eenvoudige toevoeging „Pensionaris van Rotterdam 1576-1586, Landsadvocaat 1586-1619”.

Eigenaardig is verder, dat mr. Zimmerman bij de onthulling zei: „Met recht werden in het Resolutieboek der Provincie Holland, na de vermelding van zijn (Van Oldenbarnevelts) dood, de volgende woorden geschreven: „een man van grooten bedrijve, arbeidzaamheid, geheugen en beleid: ja buitengewoon in alles” en dan liet volgen: „*Die woorden mogen gegrift worden in het voetstuk van het beeld, dat ik U thans onthul*”.

Hierbij merk ik op, dat mr. Zimmerman, die op 4 september 1920 bij de opening van het Raadhuis de moeite nam een uitleg te geven van de Latijnse spreuken in de raadzaal en in de koffiekamer, op 9 december d.a.v., ondanks zijn uitvoerige roem van Van Oldenbarnevelts gaven als financier, de spreuk SERA PARSIMONIA IN FUNDO niet alleen niet uitlegde, maar ook met die roem niet in verband bracht, ja zelfs niet noemde!

Het is mij niet gelukt, een foto te zien van de onthulling, en na te gaan, of SERA PARSIMONIA toen al was aangebracht. Mijn vermoeden is, dat dit niet het geval was. Een foto in het Archief van september 1920, waarop IN LEGIBUS wél voorkomt, mist, met het beeld, ook SERA PARSIMONIA nog – en ook de naam Johan van Oldenbarnevelt ontbreekt. De genii zijn echter aanwezig!

Het is toch wel bijzonder, dat de burgemeester, bij de onthulling van het beeld, een opschrift voorstelde, in het openbaar n.b., dat er niet is gekomen!

Men vraagt zich af, wat de reden is geweest, dat dit citaat uit het Resolutieboek, in zijn door mr. Zimmerman gemoderniseerde vorm, of in de oorspronkelijke bewoordingen: „Een Man van grooten bedrijve, besogne, memorie ende directie, jae Singulier in alles”, niet op het voetstuk is aangebracht, evenmin als de naam bóven het beeld, waarvan dit citaat de aanvulling zou zijn geweest.

Is in dit voorstel, in het openbaar gedaan, wellicht iets te bespeuren van een strijd, die binnenskamers over dit opschrift is gevoerd? En is tenslotte de naam Johan van Oldenbarnevelt op het voetstuk gekomen en de spreuk SERA PARSIMONIA IN FUNDO boven het beeld als resultaat van een compromis?